

Ευθύ και συναρπαστικό.

Daniel Ziblatt, συγγραφέας του *Πώς πεθαίνουν οι δημοκρατίες*

B E N A N S E L L

ΓΙΑΤΙ Η
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ

ΠΕΝΤΕ ΠΑΓΙΔΕΣ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΙΣ
ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

BEN ANSELL

ΓΙΑΤΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ

ΠΕΝΤΕ ΠΑΓΙΔΕΣ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΙΣ ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μαραγκός

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2023

Τίτλος πρωτοτύπου Ben Ansell, *Why politics fails*, Viking, 2023

Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Χρίστος Κυθρεώτης

Μακέτα εξωφύλλου Ρεντουάν Αμζιάν

© 2023, Ben Ansell

First published as *Why Politics Fails* in 2023 by Viking, an imprint of Penguin General. Penguin General is part of the Penguin Random House group of companies.

© 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-3648-1

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83648

Κ.Ε.Π. 5460, Κ.Π. 18905

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562

metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

• Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

• Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Περιεχόμενα

Εισαγωγή: Απλά προβλήματα, ανέφικτη πολιτική 9

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ | ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δεν υπάρχει στην ουσία η «βούληση του λαού»

- 1. Ουέστμινστερ: Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2019 43
- 2. Τι είναι η δημοκρατία; 49
- 3. Η παγίδα της δημοκρατίας 64
- 4. Ξεφεύγοντας από την παγίδα της δημοκρατίας 96

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ | ΙΣΟΤΗΤΑ

*Τα ίσα δικαιώματα υπονομεύουν τα ίσα αποτελέσματα
και το αντίστροφο*

- 5. Ο Τζεφ Μπέζος πάει στο διάστημα 123
- 6. Τι είναι η ισότητα; 130
- 7. Η παγίδα της ισότητας. 148
- 8. Ξεφεύγοντας από την παγίδα της ισότητας. 183

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ | ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

*Νοιαζόμαστε για την αλληλεγγύη
μόνο όταν τη χρειαζόμαστε οι ίδιοι*

- 9. Obamacare: Σάββατο, 20 Μαρτίου 2010, Ουάσινγκτον . . . 211

10. Τι είναι η αλληλεγγύη;	219
11. Η παγίδα της αλληλεγγύης.	237
12. Ξεφεύγοντας από την παγίδα της αλληλεγγύης.	268

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ | ΑΣΦΑΛΕΙΑ

*Δεν μπορούμε να αποφύγουμε την αναρχία
χωρίς να ρισκάρουμε να πέσουμε στην τυραννία*

13. Απαγόρευση κυκλοφορίας: Σάββατο, 8 Μαρτίου 2020, Ρώμη	289
14. Τι είναι η ασφάλεια;	299
15. Η παγίδα της ασφάλειας.	321
16. Ξεφεύγοντας από την παγίδα της ασφάλειας.	342

ΠΕΜΠΤΟ ΜΕΡΟΣ | ΕΥΗΜΕΡΙΑ

*Ό,τι μας κάνει πλουσιότερους βραχυπρόθεσμα
θα μας κάνει φτωχότερους μακροπρόθεσμα*

17. Παρίσι: Σάββατο, 12 Δεκεμβρίου 2015.	369
18. Τι είναι η ευημερία;	377
19. Η παγίδα της ευημερίας	393
20. Ξεφεύγοντας από την παγίδα της ευημερίας	428

<i>Πώς μπορεί να πετύχει η πολιτική . . . . .</i>	447
---	-----

<i>Ευχαριστίες . . . . .</i>	459
<i>Σημειώσεις . . . . .</i>	463
<i>Βιβλιογραφία . . . . .</i>	485

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Δημοκρατία

Δεν υπάρχει στην ουσία η «βούληση του λαού»

Ουέστμινστερ: Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2019

Φτάσαμε στην είσοδο της Βουλής των Κοινοτήτων στο Λονδίνο μια ώρα νωρίτερα. Περιμέναμε μεγάλες ουρές. Τα μέσα ενημέρωσης είχαν αφηνιάσει από τότε που είχε καταψηφιστεί με πάταγο η τρίτη απόπειρα της πρωθυπουργού Τερέζα Μέι να περάσει νομοσχέδιο για το Brexit. Οι βρετανικοί πολιτικοί κύκλοι βούιζαν για τα επόμενα βήματα, τις επόμενες κινήσεις. Τα βρετανικά πολιτικά κόμματα είχαν χάσει τον έλεγχο των δικών τους βουλευτών. Η δημοκρατία έδειχνε να μη λειτουργεί σωστά. Και το χάος ερχόταν. Υπήρχε τρόπος να βγούμε από το πολιτικό αυτό αδιέξοδο; Δεν μπορεί, η βουλή θα πρέπει να είναι ικανή να συμφωνήσει σε κάτι, ε;

Ο Ίαν ΜακΛίν κι εγώ είχαμε δεχτεί πρόσκληση του κοινοβουλίου για να δώσουμε συμβουλές στους βουλευτές που έψαχναν να βρουν λύση. Περάσαμε μπροστά από αγάλματα νεκρών από καιρό και φτάσαμε στον πάνω όροφο και τις αίθουσες συνεδριάσεων των επιτροπών. Εκεί καθίσαμε σε πράσινες σουέτ καρέκλες σε έναν άδειο διάδρομο, περιμένοντας τους οικοδεσπότες μας. Ο Ίαν ενδεχομένως είναι ο κορυφαίος ειδικός στη Βρετανία για τους εκλογικούς κανόνες, συγγραφέας ενός βιβλίου με τίτλο *What's Wrong with the British Constitution?* [*Τι δεν πάει καλά με το βρετανικό σύνταγμα;*]. Αν υπήρχε κανείς που θα μπορούσε να

επινοήσει ένα σύστημα εξόδου από το αδιέξοδο, αυτός θα ήταν ο Ίαν. Εγώ ήμουν εκεί για ενισχύσεις, ως ειδικός στους πολιτικούς θεσμούς. Τι θα γινόταν όμως αν ακόμα και ο Ίαν δεν κατάφερνε, με ή χωρίς τη βοήθειά μου, να βρει μια λύση; Τι θα γινόταν αν το Brexit παραίταν περίπλοκο πρόβλημα για να το λύσει οποιοδήποτε σύστημα;

Δεν θα έπρεπε να είναι πιο απλά όλα αυτά; Το δημοψήφισμα για την Ευρωπαϊκή Ένωση το 2016 αποτέλεσε κομβική στιγμή της βρετανικής πολιτικής ιστορίας. Το «Brexit», όπως έχει ονομαστεί η απροσδόκητη απόφαση να αποχωρήσει η χώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν μια απλή ψήφος σε ένα φαινομενικά απλό ερώτημα: «Θα πρέπει το Ηνωμένο Βασίλειο να παραμείνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θα πρέπει να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση;» Η αποχώρηση κέρδισε με 52% έναντι 48% – σημάδι, ενδεχομένως, μιας χώρας διχασμένης, αλλά καθαρή νίκη παρά ταύτα. Η δημοκρατία όπως πρέπει να λειτουργεί.

Τα προβλήματα προέκυψαν όταν οι πολιτικοί έπρεπε να αποφασίσουν πώς θα εφαρμοζόταν το Brexit. Ο λαός είχε μιλήσει. Αλλά τι έλεγε; Πολλά ευρωπαϊκά κράτη δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης: από τη Νορβηγία ως την Ελβετία, την Τουρκία και τη Ρωσία. Κάποιοι, όπως οι Νορβηγοί και οι Ελβετοί, έχουν πολύ στενές σχέσεις, ευθυγραμμίζοντας τη νομοθεσία τους με αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιτρέποντας την ελεύθερη μετανάστευση των Ευρωπαίων πολιτών. Άλλοι, όπως οι Τούρκοι, έχουν κοινή εμπορική πολιτική με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ελάχιστα άλλα κοινά. Και άλλοι πάλι – Ρώσοι, Αρμένιοι, Αζέροι – κρατούν τις αποστάσεις τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οπότε «Αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση;» – Ναι. Μα πώς;

Για τρία χρόνια προσπαθούσε η Τερέζα Μέι να βρει την απάντηση. Η μετάβαση από ένα απλό ερώτημα με δύο απαντήσεις

στο πώς ακριβώς πρέπει να απεμπλακεί το Ηνωμένο Βασίλειο από έναν οργανισμό στον οποίο ανήκε για πάνω από σαράντα χρόνια αποδείχτηκε εφιάλτης. Έπρεπε να ληφθούν διάφορες αποφάσεις για ζητήματα που δεν είχαν τεθεί στις κάλπες. Θα πρέπει το Ηνωμένο Βασίλειο να παραμείνει μέρος της «ενιαίας αγοράς» της ΕΕ, κάτι που θα απέτρεπε την επιβολή ορίων στη μετανάστευση από την ΕΕ; Θα έπρεπε το Ηνωμένο Βασίλειο να παραμείνει μέρος της «τελωνιακής ένωσης» της ΕΕ και να παραιτηθεί από την ευκαιρία να κάνει τις δικές του εμπορικές συμφωνίες; Ή θα έπρεπε το Ηνωμένο Βασίλειο να εγκαταλείψει κάθε συνεργασία με την ΕΕ και να πορευτεί στη συνέχεια μόνο του, χωρίς να νοιάζεται για τις οικονομικές συνέπειες;

Σημαντικό πρόβλημα παρουσίαζε και η κατάσταση στη Βόρεια Ιρλανδία. Έπειτα από γενιές βίαιων συγκρούσεων, η Συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής το 1998 είχε εγκαινιάσει δύο δεκαετίες ειρήνης ανάμεσα στις κοινότητες των καθολικών και των προτεσταντών. Βασιζόταν όμως εν μέρει στην Ευρωπαϊκή Ένωση – η συμμετοχή τόσο της Βρετανίας όσο και της Ιρλανδίας σήμαινε ότι δεν υπήρχαν οικονομικά σύνορα ανάμεσα στην Ιρλανδία και τη Βόρεια Ιρλανδία. Το βρετανικό κοινό είχε ψηφίσει για αποχώρηση από την ΕΕ. Αλλά αυτό με τη σειρά του σήμαινε ότι υπήρχε προοπτική για «κλειστά σύνορα» με την Ιρλανδία, κάτι που μπορεί και να αποσταθεροποιούσε την ειρήνη. Αποδείχτηκε και πάλι ότι μια απλή ψήφος υπέρ του Brexit έχει πολύ πιο περίπλοκες επιπτώσεις, πολλές εκ των οποίων οι ψηφοφόροι –και οι πολιτικοί– δεν τις είχαν προβλέψει.

Η λύση της Μέι προσπάθησε να συμβιβάσει αυτές τις δυσκολίες, ισορροπώντας με αστάθεια, σαν εξερευνητής των πόλων που πατάει σε δυο κομμάτια πάγου που απομακρύνονται. Θα έβγαινε από την ενιαία αγορά για να ελέγξει τη μετανάστευση. Θα

έβγαινε από την τελωνειακή ένωση ώστε η Βρετανία να μπορεί να κάνει εμπορικές συμφωνίες. Αλλά πρότεινε επίσης και ένα «φρένο», το οποίο θα ανέβαλλε την απόκλιση της Βρετανίας από τους κανόνες ή την εμπορική πολιτική της ΕΕ, μέχρι να βρεθεί μια λύση στο ζήτημα της Ιρλανδίας. Το φρένο σήμαινε ότι η Βρετανία θα παρέμενε στη νομοθετική τροχιά της ΕΕ για ποιος ξέρει πόσα χρόνια ακόμα.

Ο συμβιβασμός αυτός ικανοποίησε λίγους. Η Μεί προσπάθησε τρεις φορές μέσα στο 2019 να περάσει το νομοσχέδιο για το Brexit. Το καταψήφισαν ορισμένοι πολιτικοί των Συντηρητικών που ήθελαν το Brexit, επειδή δεν ήταν «κανονικό Brexit». Ήθελαν να αποχωρήσουν πλήρως από την Ευρωπαϊκή Ένωση – ό,τι κι αν γίνει, ακόμα κι αν κινδυνεύσουν να χάσουν τα πάντα. Οι πολιτικοί των Εργατικών που εναντιώνονταν στο Brexit ψήφισαν εναντίον του νομοσχεδίου για τον απλό λόγο ότι έφερνε το Brexit. Ήθελαν δεύτερο δημοψήφισμα, πιθανότατα για να πάρουν διαφορετική απάντηση.

Μια απλή λαϊκή ψηφοφορία ανάμεσα σε δύο επιλογές μετατράπηκε σε τεράστιο χάλι μόλις κατέστη σαφές ότι υπήρχαν πάνω από δυο τρόποι να γίνει το Brexit. Το νομοσχέδιο της Μεί όντως εγγυάτο την επίσημη αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως το είχε απαιτήσει το κοινό. Το πρόβλημα ήταν το «πώς». Η δημοκρατία αποδεικνυόταν δύσκολη.

Όταν κι εγώ διασχίσαμε τους ήσυχους διαδρόμους προς ένα τραπέζι σε σχήμα πετάλου μέσα σε μια αίθουσα κοινοβουλευτικών επιτροπών όπου περίμεναν μόλις δύο βουλευτές, ένας των Συντηρητικών κι ένας των Εργατικών. Στη βρετανική πολιτική είναι πολύ ασυνήθιστο να βρεθεί ένας Συντηρητικός βουλευτής πλάι πλάι με έναν Εργατικό και όχι με την ίδια του την κυβέρνηση, αλλά είχαν και οι δυο τους αναγνωρίσει την ανάγκη να συνεργα-

στούν πάνω στο ζήτημα. Αφού καταψηφίστηκε το νομοσχέδιο της κυβέρνησης και κυκλοφορούσαν τουλάχιστον πέντε διαφορετικά πιθανά νομοσχέδια για το Brexit, συν ένα δημοψήφισμα μήπως το ακύρωναν εντελώς το πράγμα, ήθελαν να μάθουν αν υπήρχε κάποια μέθοδος για να διαλέξει ανάμεσα σε όλα αυτά το κοινοβούλιο. Με άλλα λόγια, θα μπορούσαν να βάλουν σε σωστή λειτουργία τη δημοκρατία;

Παρουσιάσαμε μια σειρά από διαφορετικά συστήματα ψηφοφορίας που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το κοινοβούλιο για να καταλήξει στο τι θα κάνει. Το καθένα είχε τα θετικά του. Κάποια ευνοούσαν τις συμβιβαστικές επιλογές. Άλλα θα οδηγούσαν σε σαφή, αν και πολωτική απόφαση. Και άλλα πάλι συστήματα διευρυνούσαν αν οποιαδήποτε επιλογή θα μπορούσε έστω να εγκριθεί αόριστα από την πλειοψηφία των βουλευτών.

Αφού είχαμε περιγράψει τα υπέρ και τα κατά του καθενός από τα συστήματα ψηφοφορίας, ο βουλευτής των Συντηρητικών μάς διέκοψε. Είχε φτάσει στο προφανές συμπέρασμα: οι βουλευτές δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν στο οτιδήποτε, οπότε δεν θα συμφωνούσαν ούτε και στον κανόνα με βάση τον οποίο θα έπρεπε να συμφωνήσουν σε κάτι. Το κάθε σύστημα ψηφοφορίας θα ευνοούσε διαφορετικά τελικά αποτελέσματα. Οπότε η επιλογή συστήματος ψηφοφορίας θα γινόταν προκάλυμμα για την πραγματική διαμάχη. Ξεκινούσαμε πάλι από την αρχή.

Είχαν όμως ήδη κρυμμένο στο μανίκι τους ένα σχέδιο. Εκείνο το βράδυ ήταν προγραμματισμένη μια σειρά από «ενδεικτικές ψηφοφορίες» σχετικά με τις επιλογές για το Brexit. Υιοθετήθηκε η απλούστερη δυνατή διαδικασία – η «ψηφοφορία έγκρισης», με βάση την οποία η κάθε επιλογή εξεταζόταν μόνη της και οι βουλευτές έπρεπε μόνο να πουν αν ενέκριναν τη συγκεκριμένη επιλογή. Αν μη τι άλλο, αυτό θα βοηθούσε να προσδιοριστεί το

σύνολο των επιλογών που μπορούσαν να ανεχτούν οι βουλευτές κι έπειτα να μείνει για το μέλλον μόνο το δυσκολότερο έργο: να διαλέξουν μία.

Οι ψηφοφορίες έγκρισης λάμβαναν χώρα καθώς φεύγαμε από το Ουέστμινστερ. Ακούγονταν τα καμπανάκια καθώς οι βουλευτές έσπευδαν να σημειώσουν ποια επιλογή τούς ήταν ανεκτή. Όταν κι εγώ πήγαμε μετά τη συνάντηση για ποτό και για να συζητήσουμε όσα είχαν συμβεί, καθίσαμε στην παμπ απέναντι από το κοινοβούλιο και, όταν το Μπιγκ Μπεν χτύπησε εννιά, κοίταξα στο Twitter να δω τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας. Μία προς μία οι διαφορετικές πολιτικές έρχονταν αντιμετώπιες με το πεπρωμένο τους. Ούτε μια πολιτική δεν εγκρίθηκε από την πλειοψηφία των βουλευτών. Μπροστά σε πληθώρα επιλογών, η κοινοβουλευτική δημοκρατία είχε παγώσει.

Εν γένει, θέλουμε κατ' αρχήν τη δημοκρατία, αλλά συχνά είναι αδύνατον να την εφαρμόσουμε στην πράξη. Κι αυτό βρίσκεται στην καρδιά της παγίδας της δημοκρατίας: *Δεν υπάρχει στην ουσία η «βούληση του λαού»*. Ο βρετανικός λαός είχε μιλήσει. Αλλά το κοινοβούλιο δεν μπορούσε να εκπληρώσει τις επιθυμίες του. Ακόμα κι όταν η δημοκρατία δεν συνίστατο παρά σε ένα δίλημμα Αποχώρηση/Παραμονή, έδειχνε αδύνατον να βρεθεί εντέλει τρόπος να την εφαρμόσουν στην πράξη. Η ζωή γενικά είναι πιο περίπλοκη από απλά ερωτήματα με απαντήσεις «ναι» ή «όχι» – υπάρχουν συμβιβασμοί και ισορροπίες, διαφορετικοί τρόποι να εκτελεστούν οι εντολές. Οπότε, όταν το θέμα ήταν πώς θα γίνει το Brexit, υπήρχε άραγε σαφής «βούληση του λαού»; Απ' ό,τι φάνηκε, όχι.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ • ΙΣΟΤΗΤΑ • ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ • ΕΥΗΜΕΡΙΑ

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΠΟΥΓΧΑΝΕΙ
ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΘΕΛΟΥΜΕ;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ
ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ, ΕΥΗΜΕΡΟΥΣΑ ΚΑΙ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ;

Ο Ben Ansell, ένας από τους κορυφαίους πολιτικούς επιστήμονες, χρησιμοποιώντας ιστορικά παραδείγματα αλλά και τη δική του πρωτοπόρα έρευνα, παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο πώς οι συλλογικοί μας στόχοι υπονομεύονται από πολιτικές παγίδες και μας δείχνει τον δρόμο για να ξεφύγουμε από αυτές, παραμερίζοντας το ατομικό συμφέρον και αναλαμβάνοντας συλλογική δράση.

“ Η πολιτική αποτυγχάνει όταν προσποιούμαστε ότι μπορούμε να τα πάμε μια χαρά μεταξύ μας χωρίς αυτή. [...] η πολιτική βρίσκεται στα θεμέλια της επίτευξης των συλλογικών μας στόχων. Αλλά πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η λάθος πολιτική, η πολλή ή λίγη πολιτική μπορεί να μας φέρει ακόμα πιο μακριά από τα όνειρά μας για το μέλλον. ”

ISBN: 978-618-03-3648-1

9 786180 33648 1

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83648

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book